HAIMO ALTISSIODORENSIS. (PS.-)HIERONYMUS
Zwettl 3. Drittel 12. Jh.
Seite 67r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

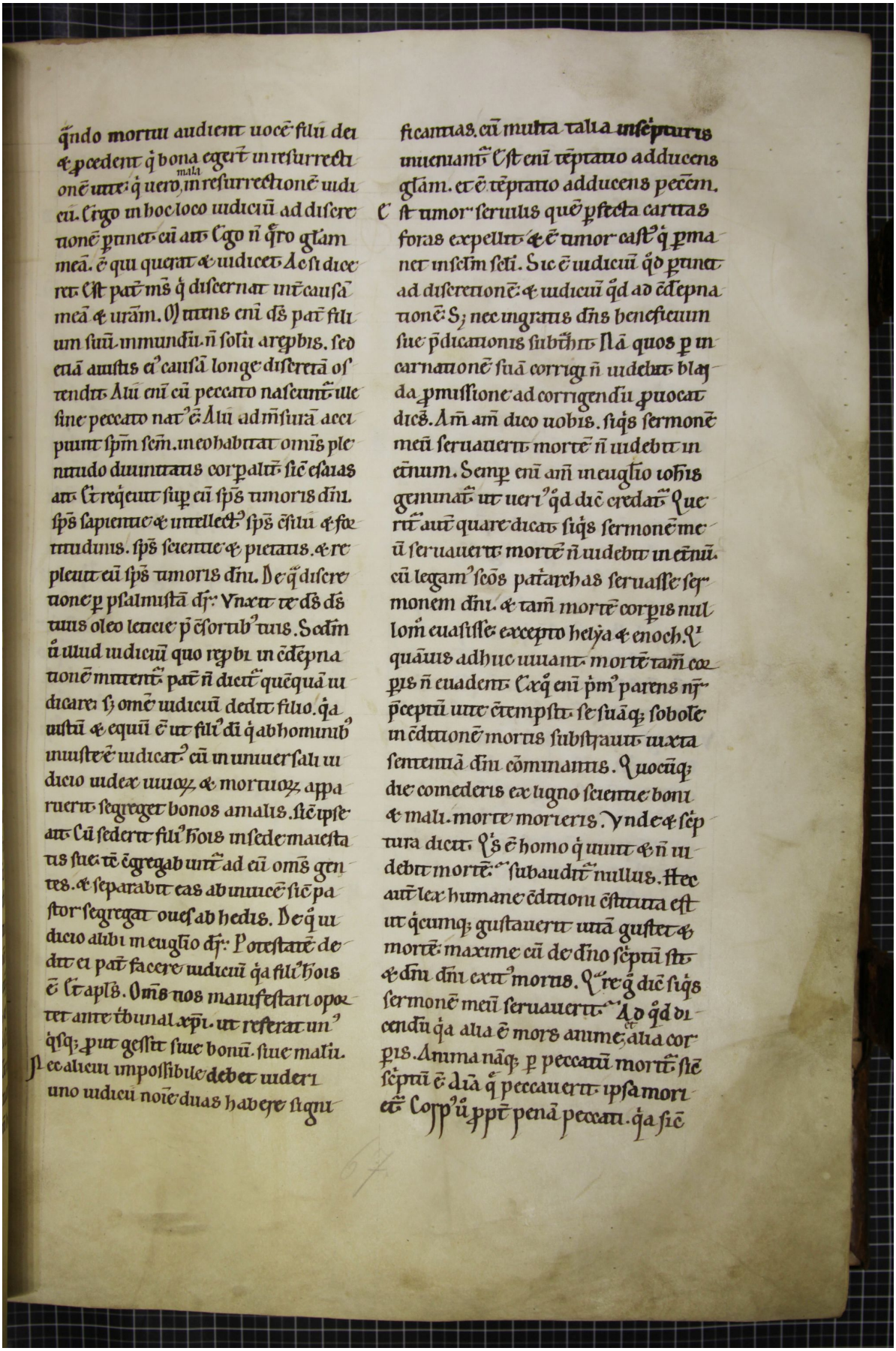

q̃ndo mortui audient uocẽ filii dei
& procedent q̃ bona egerũt in resurrecti
onẽ uite: q̃ uero mala in resurrectionẽ iudi
cii. Ego in hoc loco iudicii ad discre
tionẽ pertinet cui autẽ Ego ñ q̃ro glã
meã. ẽ qui quirat & iudicet. Ac si dice
ret. Ist pat̃ ms̃ q̃ discernat inter causã
meã & iurã. O) iustus enim ds̃ pat̃ filii
um suũ in mundũ. ñ solũ arcẽpbis. sed
etiã iustus a causã longe discretã os
tendit. Alii enim cũ peccato nascuntur ille
sine peccato natus ẽ. Alii ad m̃sura acci
piunt spm̃ sẽm. in eo habitat omis ple
nitudo diuinitatis corporaliter sicut esaias
ait. Ct requiescet sup eũ sp̃s timoris dñi.
sp̃s sapientie & intellectus sp̃s cõsilii & for
titudinis. sp̃s scientie & pietatis. & re
plebit eũ sp̃s timoris dñi. De q̃ discre
tione p psalmistã dr̃: Vnxit te ds̃ ds̃
tuus oleo letitie p cõsortibus tuis. Sedẽ
ũ illud iudicium quo reprobi in cõdẽpna
tionẽ mittentur pat̃ ñ dicit̃ quẽquã iu
dicare: s omẽ iudicium dedit filio. q̃a
iustũ & equũ ẽ ut filius di q̃ ab hominib̃
iuste ẽ iudicatus cũ in uniuersali iu
dicio iudex uiuoꝝ & mortuoꝝ appa
ruerit segreget bonos a malis. sicut ipse
ait. Cũ sederit filius hois in sede maiesta
tis sue tũc cõgregabuntur ad eũ omes gen
tes. & separabit eos ab inuicẽ sicut pa
stor segregat oues ab hedis. De q̃ iu
dicio alibi in euãgelio dr̃: Potestatẽ de
dit ei pat̃ facere iudicium q̃a filius hois
ẽ. Ct apls. Omes nos manifestari opo
rtet ante tribunal xpi. ut referat unus
q̃sq; prout gessit siue bonũ. siue malũ.
Ec alicui impossibile debet uideri
uno iudicii noĩe duas habere signi
ficationes. cũ multa talia in sẽpturis
inueniantur. Ct enim tẽptatio adducens
glãm. et ẽ tẽptatio adducens peccm.
Ct timor seruilis quẽ pfecta caritas
foras expellit & ẽ timor cast̃ q̃ pma
net in sclm̃ sẽli. Sic ẽ iudicium q̃d pertinet
ad discretionẽ & iudicium q̃d ad cõdẽpna
tionẽ. S; nec ingratus dñs beneficium
siue p̃dicationis subtrahit. Illã quos p in
carnationẽ suã corrigi ñ uidebat blan
da pmissione ad corrigendũ puocat
dicẽs. Amẽ amẽ dico uobis. siq̃s sermonẽ
meũ seruauerit mortẽ ñ uidebit in
ẽternum. Semp enim amẽ in euãgelio iohis
geminat̃ ut ueri q̃d dicẽ credat̃. Que
rit̃ autẽ quare dicat siq̃s sermonẽ me
ũ seruauerit mortẽ ñ uidebit in ẽternũ.
cũ legamus seos patriarchas seruasse ser
monem dñi. & tamẽ mortẽ corporis nul
lom̃ euasisse excepto helya & enoch. Qui
quãuis adhuc uiuant mortẽ tamẽ co
rporis ñ euadent. Ct q̃ enim pmus parens nr̃
pceptũ uite ẽtempsit se suãq; sobole
in cõdictionẽ mortis substituit iuxta
sententiã dñi cõminantis. Quocũq;
die comederis ex ligno scientie boni
& mali. morte morieris. Vnde & sẽp
tura dicit. Quis ẽ homo q̃ uiuit & ñ ui
debit mortẽ. subaudit̃ nullus. Hec
autẽ lex humane cõditionis ẽstituta est
ut q̃cumq; gustauerit uitã gustet &
mortẽ: maxime cũ de dno sẽptũ sit
& dñi dñi exitus mortis. Quare q̃ dicẽ siq̃s
sermonẽ meũ seruauerit. Ad q̃d di
cendũ q̃a alia ẽ mors anime alia cor
poris. Anima nãq; p peccatũ mortẽ sicut
sẽptũ ẽ diã q̃ peccauerit ipsa mori
et. Corpus ũ ppter penã peccati. q̃a sicut